

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, 1613

Cap. 5. De oratione, & studio rerum diuinarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48543)

mus & Religioni saluberrimus est; sine quo Magister quantumuis alijs virtutibus præstaret, officij sui partes explere nequiret.

Cap. 5. De oratione & studio rerum diuinarum.

Nemo educationi Nouitiorum iure præfici potest qui orationis studio deditissimus non sit: quod multis rationibus euincitur. Et primùm quidem, virtutis eas, quibus ad officiũ exequendum indiget, non valet quantauis sedulitate parare, si virib⁹ humanis, vel ordinarijs aliorum Religiosorum exercitijs duntaxat innitatur. Eget quippe virtutibus eximijs, & singulari Dei sapiẽtia, vt ex ijs, quæ de humilitate scripsimus, conijci potest. Quocirca vnum ei superest remedium, ad omnia bona paranda malac⁹ omnia procul arcẽda præsentissimum, orationis videlicet studiũ, vbi perenni animi eleuatione auxilium perenne deponitur, & impetratur.

2 Subest ratio secunda plane efficacissima. Magister .n. ita rerum diuinarum
b 7   debet.

debet esse consultus, ut plurimas, & quotidianas difficultates Nouitij in oratione subortas, facile dirimere possit. At quomodo dubia dissoluet, qui eius doctrinae imperitus est? Augetur huius rationis vis, si euentus multiplices, in quibus Nouitij anxie laborant, expendamus. Experimentis enim plurimis nouimus Angelum Satanæ, pro lucis Angelo nouis Religiosis adhuc rudibus seipsum obtrudere: quomodo ergo verum à falso secernet, qui modicè spiritualis est? ⑥

3 Ratio tertia petitur ab exemplo, quod ad erudiendos Nouitios quemadmodum & alios homines, vim habet insignem. Manifestum est autem, non apud claustra reformata, ex communi omnium confessione semper creditum fuisse, eos in Magistros Nouitiorum eligendos esse, qui orationis studio, vel apparenter dediti sint. Neque enim sibi vel ipsi orationis imperiti persuadere possunt, hominem parum deuotum (ut vulgo dicunt) ijs, quos deuotio ducit in claustra, idoneè præesse ac prodesse valere. Ad officium ergo boni Magistri perti-

Pertinebit, non apparenter, sed verè id Præstare, sine quo, ex omnium proborū ac improborum consensu, officio satisfacere non posse existimatur. Et quidem ratio hæc, licet ob constantem omnium existimationem, mouere debeat, ex eo tamen Magistri animum potissimum debeat impellere, quod vera sit, & bono exemplo nitatur. Qua enim ratione Nouitij rerum cælestium studio iugiter vacabunt, si Magistrum ijs rebus modicum tempus impendere perspexerint? Etenim difficillimè flectentur: siētq; velut arētia ligna, & in dies magis obdurabuntur: errorēq; grauissimū Magistri auctoritate confirmabunt.

4 Ratio quarta ducitur à tradenda doctrina. Necessè quippe est, Nouitios orandi modum diserte docere: à primis enim diebus, hoc spiritu instruendi sūt, si adsit verum salutis eorum desiderium. Iam igitur ægre poterit alios, vt par est, erudire, qui non ex professo studium orationis exercuit, & per se, quæ docet, experiri conatus est.

5. Profectò Magister tã tebet orationis esse peritus, vt more fundibulariorum

Gabaa,

Gabaa, qui capillū iacto lapide tā certo percutere posse credebantur, vt lapis in alterutram partem minime deferretur, subtiles cogitationes capillis notatas, absque errore, interfecare, & syncerum ab simulato secernere possit: quod ad scientiam sanctorum spectat. Vltorius vero, quod ad exemplum attinet, adeo debet studio orationis insistere, vt Nouitij, alia admonitione, quā Magistri exemplo non indigeant, ad orationem constantissime frequentandam.

6 Vacet ergo intentissime rerum diuinarum studio, & Mysticæ Theologiæ non speculationi tantum, sed gustui quoque, quoad poterit, seipsum, vitæ puritate, & vnionis diuinæ amore coaptet. Dei præsentiam menti impressam fidissima memoria, & cordis vigilia seruet: vt cœlesti lumine perfusus ipse proficiat, & Nouitios ad spiritualem profectū accepta è cœlo luce promoueat.

7 Doceat Nouitios orandi modum, & alia huc spectantia, quæ ipse Sanctorum Patrum lectione, Seniorum consilijs, experimētisq; didicerit. Quæ in re si strenue se gerat, singularē discipulorum

rum profectum, & sibi cumulatū à Domino præmium merito sperabit. Si enim discipulos rerum cœlestium studiosos fecerit, opus insigne patrabit, vnde singularis Dei gloria singulareq; Religionis bonum emanabit: quod Clemētissimus Redemptor noster Iesus Christus solet ample remunerare.

Cap. 6. De lectione, & catalogo librorum.

Quia hominis animus mortali corpore clausus, quantumvis rerum cœlestium studio addictus, ipso carnis pondere à proposito importune diuertitur, naturæ inconstantia eam iugem cordis intentionem ferre non valente: salutare consilium est, spiritualement vitam diuersorum exercitiorum varietate cōdire. Quocirca Magister, quem ad perenne studium orationis adhortati sumus, lectionem piam orationis altricem sepe repetat, & oratione, ac lectione vitam contexat: eiusmodiq; texturam discipulis summopere commendet: quod his rationibus efficiet.

2 Ra-